

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 1456/13</i>
------------------	------------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 kwietnia 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **9 kwietnia 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **C. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **1 października 2013 r.** sygn. akt **IV U 605/13**

o d d a l a apelację.

Sygn. Akt III AUa 1456/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił C. S. ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, podając w uzasadnieniu tak brzmiącej decyzji, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich przesłanek wynikających z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami), gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zakład nie uznał, że w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w T. Oddział w D. w okresie od 8 lutego 1980r. do 31 października 1986r. wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, ze względu na rozbieżności występujące w dokumentacji. Nie uznał także jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Zakładzie (...) w D. ze względu na brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

C. S. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

Zarzucając organowi rentowemu dowolną ocenę dowodów polegającą na wyprowadzeniu niepoprawnych wniosków logicznych ze zgromadzonego materiału dowodowego, przez błędne przyjęcie, że nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury, ewentualnie jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Jednocześnie wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanych świadków oraz opinii biegłego ds. spawalnictwa i opinii biegłego z zakresu konserwacji i konstrukcji maszyn na okoliczność ustalenia, że w spornych okresach wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu odwołania podniósł, że od 8 lutego 1980r. do 31 października 1986r. był zatrudniony na stanowisku montera, wykonując prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych – zgodnie z Wykazem A, Dział II, poz. 1 pkt 44 zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładzie resortu administracji, gospodarki terenowej oraz ochrony środowiska.

Natomiast od 5 listopada 1986r. do 29 lutego 2000r. pracując w Zakładzie (...) w D., na stanowisku spawacza – ślusarza wykonywał prace spawacza w myśl zarządzenia Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 1 października 2013r. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy C. S. prawo do emerytury poczynając od dnia 23 marca 2013r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że C. S. urodzony (...) legitymuje się stażem ogólnym w wymiarze 29 lat 11 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Od 8 lutego 1980r. do 31 października 1986r. zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w T. Oddziale w D., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku określonym jako „konserwator” lub „monter”. Pomimo takiego nazwania stanowiska pracy, w rzeczywistości wykonywał wyłącznie czynności przy spawaniu elektrycznym i gazowym. Była to jego jedyna praca, którą wykonywał stale i w pełnym wymiarze.

Od 5 listopada 1986r. do 29 lutego 2000r. wnioskodawca zatrudniony był w Zakładzie (...)w D. na stanowiskach spawacza oraz ślusarza i w tym okresie od 5 listopada 1986r. do 31 lipca 1995r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze w wydzielonej brygadzie spawalniczej. Innych prac wnioskodawca w tym czasie nie wykonywał.

Mając na uwadze tak zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności dokumenty i zeznania świadków, w ocenie Sądu I instancji w pełni wiarygodne, Sąd ten stwierdził, że wnioskodawca bezsprzecznie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych tj. prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym wymienione w Wykazie A Dział XIV poz.

12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W konsekwencji odwołanie wnioskodawcy uznał za uzasadnione.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia obok przepisów prawa materialnego Sąd powołał art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego skierował do Sądu Apelacyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J..

Zakład zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) oraz art. 233 kpc, poprzez błędne zastosowanie powołanych przepisów oraz przekroczenie granic zasady swobodnej oceny dowodów, co doprowadziło do przyznania wnioskodawcy emerytury.

Przy tak sformułowanych zarzutach organ rentowy wniósł o dopuszczenie w postępowaniu apelacyjnym dowodu z opinii biegłego z zakresu organizacji i zarządzania przemysłem na okoliczność czy wnioskodawca faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w spornych okresach prace w warunkach szczególnych, bądź uchylenie spornego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Nie godząc się z wyrokiem i dokonaną przez Sąd Okręgowy oceną zebranego w sprawie materiału dowodowego, Zakład zarzucił oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na zeznaniach świadków, sprzecznych ze świadectwem pracy wystawionym przez (...)Przedsiębiorstwo (...), w którym wskazano, że wnioskodawca pracował na stanowisku monter a i w tym czasie wykonywał prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. jest całkowicie nieuzasadniona i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje, bowiem wyrok Sądu Okręgowego jest wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu.

W szczególności wyrok ten nie został wydany z zarzucanym mu naruszeniem przepisów prawa materialnego – w tym przypadku art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2013r. poz. 1440).

Zgodnie z powołanym przepisem prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym uzależnione jest od łącznego spełnienia wszystkich wymienionych w nim warunków – w tym wykazanie 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przypadku wnioskodawcy, ze względu na dokonaną przez Zakład ocenę wiarygodności przedstawionych przy wniosku o emeryturę dowodów, jedyną sporną kwestią wymagającą wyjaśnienia była praca skarżącego w warunkach szczególnych przez okres co najmniej 15 lat.

C. S. do wniosku o świadczenie dołączył świadectwo pracy w szczególnych warunkach wystawione w dniu 1 marca 2013r. przez (...) Przedsiębiorstwo (...)w którym stwierdzono, że wnioskodawca od 8 lutego 1980r. do 31 października 1986r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku monter a wymienionym w Wykazie A Dział II poz. 1 pkt 44 zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. W świadectwie tym zawarto także wyjaśnienie, że charakter pracy na stanowisku monter odpowiada charakterowi prac wykonywanych na stanowisku monter urządzeń i instalacji ciepłowniczych wymienionych w wykazie prac w szczególnych warunkach.

Dołączył także świadectwo pracy sporządzone przez Zakład (...): (...) Spółka Akcyjna w D. z 29 lutego 2000r. potwierdzające pracę w szczególnych warunkach od 5 listopada 1986r. do 31 lipca 1995r. w charakterze spawacza, wymienioną w Wykazie B Dział XIV poz. 12 pkt 1 zarządzenia Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej .

Organ rentowy dokonując oceny przedstawionych na okoliczność pracy w szczególnych warunkach dowodów uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia jako pracy w szczególnych warunkach obu okresów zatrudnienia z uwagi na rozbieżności w dokumentach (okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...)) oraz nieprzyporządkowanie pracy w charakterze spawacza ściśle według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że organ rentowy pomimo przysługujących mu uprawnień, nie podjął żadnych czynności, które usunęłyby nasuwające się wątpliwości – chociażby poprzez zażądanie od obu pracodawców stosownych informacji i wyjaśnień odnośnie stwierdzonych uchybień. Nie umożliwił także samemu wnioskodawcy ewentualne uzupełnienie dokumentacji potwierdzającej pracę w szczególnych warunkach.

Jest to praktyka nieprawidłowa i nie zasługująca na akceptację.

Organ rentowy powinien posiadać wiedzę wystarczającą, chociażby ze względu na wielość spraw o wcześniejsze emerytury jakie do Zakładu wpływają, jak niestarannie, a niekiedy wręcz niefrasobliwie zakłady pracy sporządzają świadectwa pracy w szczególnych warunkach, zaś akta osobowe pracowników nie dokumentują w pełni przebiegu pracy zawodowej – w tym zajmowanych przez pracowników stanowisk.

Coraz częściej zdarza się, że dostateczne wyjaśnienie tych kwestii wymaga przeprowadzenia postępowania.

Tymczasem w okolicznościach tej sprawy ZUS, bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania zdyskwalifikował wartość dowodową przedstawionych przez wnioskodawcę dokumentów.

Wydanie rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy natomiast w ocenie Sądu Apelacyjnego poprzedzone zostało – w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności - przeprowadzeniem w wystarczającym zakresie i w sposób szczegółowy postępowania dowodowego, a dowody Sąd ocenił w ramach swobodnej oceny dowodów wynikającej z art. 233 § 1 kpc nie przekraczając jej granic i czyniąc ustalenia, że C. S. wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W ślad za Sądem I instancji trzeba powtórzyć, że zeznania słuchanych w tej sprawie świadków: E. B., M. K., J. F. i J. J., bardzo szczegółowo opisujące charakter i rodzaj prac wykonywanych przez wnioskodawcę jako rzeczowe, logiczne i wyczerpujące są w pełni wiarygodne.

Wbrew odmiennym twierdzeniom organu rentowego nie pozostają także w sprzeczności z dokumentami potwierdzającymi pracę w szczególnych warunkach.

Bezasadnie Zakład podważa wartość dowodową zeznań świadków słuchanych na okoliczność pracy wnioskodawcy w Zakładzie (...) w D., jeżeli się zważy, że w dołączonym do wniosku świadectwie pracy wystawionym przez ten zakład potwierdzona została praca na stanowisku spawacza od 5 listopada 1986r. do 29 lutego 2000r., a jedynie błędnie wskazano wykaz, w którym stanowisko spawacza zostało wymienione.

Sąd Apelacyjny nie dopatruje się też sprzeczności pomiędzy świadectwem pracy w szczególnych warunkach (...) Przedsiębiorstwa (...) w T. z 1 marca 2013r., świadectwem pracy z 9 lutego 2000r., a zeznaniami świadków.

Jedynym świadectwem pracy w szczególnych warunkach wydanym przez Przedsiębiorstwo (...) jest świadectwo z 2013r., zaś jego treść wskazuje na to, że intencją pracodawcy było przyporządkowanie pracy wnioskodawcy do wykazu, działu i pozycji w ujęciu branżowym.

Jego treść zaś nie przeczy zeznaniom świadków, z których to zeznań jednoznacznie wynika, że wnioskodawca pracował na stanowisku montera montującego urządzenia przy pomocy spawania, co oznacza, że w okresie wskazanym w świadectwie stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace spawacza.

Całościowa analiza zebranego materiału dowodowego dokonana tak przez Sąd Okręgowy jak i Sąd Apelacyjny prowadzi do jedynie trafnego wniosku, że wnioskodawca udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach przenoszący 15 lat.

Nie zachodzi w tym stanie rzeczy potrzeba kontynuowania postępowania dowodowego poprzez zasięgnięcie opinii biegłego, czy też przeprowadzenia dowodu z akt osobowych C. S., skoro w dotychczasowym postępowaniu wszystkie sporne okoliczności zostały należycie wyjaśnione.

Z tych przyczyn i dzieląc w całości ocenę okoliczności faktycznych i prawnych dokonaną przez Sąd Okręgowy, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji i dlatego orzekł jak w sentencji stosownie do art. 385 kpc.

(...)

(...)

(...)